Ali že imate?
Amerik.-slovenski
Koledar za l. 1899
velja le 25 centov.
Ako ga še nemate, sezite hitro po njem, ker zaloga se zelo znižuje, kar dokazuje, da je Koledar res dober in ličen.

GLAS NARODA.

List slovenskih delavcev v Ameriki.

Štev. 14. New York, 18. februarja 1899. Leto VII.

Faure umrl.

Predsednik francoske republike umrl vsled srčnega kapa.

Strah se je lotil naroda.

Paris, 16. febr. Danes večer ob 10. uri je umrl predsednik Felix Faure vsled srčnega kapa. Nekaj dni se je že počutil slabega, ali temu niso pripisovali posebnega pomena.

† Felix Faure, umrli predsednik francoske republike.

Faure je bil danes opoludne v svojej delalnej sobi v Elysee, ob 5. uri je potožil svojemu strežniku, da se počuti slabega in trudnega. Ta mu je pomagal do naslonjače in poklical dr. Humberta. Ker je ta našel slabo srčno delovanje, mu je zapisal zdravila in izrekel, da položaj predsednika ni nevaren, vendar pa je postajal bolnik vedno slabeji in poklicali so še druge zdravnike, med temi dr. Potaina in dr. Lannelangua. Ti so kmalu spoznali, da ni več upanja za bolnika. Dr. Lannelangue je šel v bližnjo lekarno po ženofov nalep, a ta je imel le malo vspeha.

Faure je bil popolnoma pri zavesti, in je zdravnikom roko stiskal, ko so došli. Poznal je ministerskega predsednika Dupuya, kteri je zvedel, da je položaj predsednika opasen in zato prihitel k njemu, ko je že skoraj umiral. Časopisi zagotavljajo, da je bil Faure že več mesecev bolehal na srčnej bolezni, ali ljudstvo o tem ni nič vedelo.

Ljudstvo meni, da je z javnim delovanjem Dupuya v zvezi osoda ljudovlade. Dupuy je bil predsednik zbornice, ko je anarhist Vaillant vrgel bombo z galerije med poslance. Ko je bil Carnot umorjen je bil Dupuy ministerski predsednik, in ko je odstopil Casimir-Perier, za čegar uzroke za odstop še danes ne vedó. Sedaj pa stoji zopet ob smrtnej postelji Faurea.

Vest o smrti predsednika je dospela uro kasneje med občinstvo. Učinek je bil nepopisen. Ko se najprve po Boulevardih glasilo, da je Faure mrtev, ni hotel nihče verjeti. Ko so pozneje to vest potrdili, je zavladal med narodom strah, ker nihče ni verjel, da bi bil umrl naravne smrti. Ljudstvo je bilo mnenja, da je predsednik postal žrtev napada, in mislilo, da se je izvršil dolgo preteči državni prevrat. Celo uro so bili vsi Parižani mnenja, da se drugi dan okliče kak zapovedovalec ljudovlade, kterej bode sledila monarhija.

Potem so dospela v javnost oficijelna poročila, da je predsednik umrl vsled srčnega kapa; ljudstvo je to verjelo in se pomirilo. Pričeli so na to govoriti o posledicah, ker je ta udarec državo prizadel v tako važnem trenotku.

Kakor hitro je jasno postalo, da Faure ni postal žrtev njegovega visokega poklica, da se njegova smrt le toliko dotika javno življenje, da bode njegovo mesto zavzel drugi, se je vse iznenadenje poleglo, ker Faure ni bil popularen. Možni imel prav nič na sebi, ne v sebi, da bi ga narod povzdigoval, preje je bil za občinstvo nevažna osoba, v poslednjem času ga je pa celo preziralo. Glavni vzrok temu je bila njegova nečimurnost, ktero pa Francoz ne prenaša, najmanj pa ker so spoznali, da ni prav nič opravičena. Tudi je bil velik neprijatelj revizije velike drama dežele.

Mnogokrat je bilo danes večer čuti vprašanje, ako bodo še kakega predsednika republike volili. To vprašanje so zamogli le najbolj zagrizeni črnogledi zanikati, ker akoravno nasprotniki republike zelo nato delujejo, da bi jo preobrnili, vendar deluje ustavni stroj tako točno, da bode prazno mesto že v par dnevih nadomesteno. Že v soboto ali nedeljo se bode vršilo narodno zborovanje, obstoječe iz senata in zbornice v Versailles in se posvetovalo, da bode novi predsednik izvoljen. Danes večer največkrat imenujejo kandidata predsednikom senatorja Waldeck Rousseaua.

Tik pred smrtjo je došlo v javnost, da se je jeden najbolj delavnih pretendentov izrazil, da ne bode nič delal, dokler se Dreyfus ne povrne v deželo. Dokler ne bode predsednik pokopan, se ta lovec krone pač ne bode upal nič podvzeti, čez nekaj dni bode pa Faureovo mesto zavzel najbrže bolj energičen mož, kteri bode republiko bolje branil nego jo je Faure.

Ko je vojni minister Freycint zvedel, da je predsednik umrl, je ukazal, da ima biti vojaštvo v vojašnicah pripravljeno.

Felix Faure je bil dne 30. januvarija 1841 rojen v Parizu. Njegov oče je bil mizar in pustil je sina dobro izobraziti. Ko je dovršil „Institut Bousquit" v Chaicol, ga je poslal na Angleško. Povrnivši se iz Anglije, se je odločil, da postane strojar in se tudi v treh letih izučil to rokodelstvo v Ambèose. Nato je dobil službo v velikej tovarni v Haure, kjer je nekaj let ostal, potem se pa sam ustanovil pod tvrdko Felix Faure & Co. Kupčija je šla dobro in Faure se je oženil s hčerjo tedanjega majorja ter kmalu postal bogat mož.

Ko je v Haure postal znan, se je pričel pečati s politiko in bil najpreje izvoljen v mestni svèt, pozneje pa namestnikom župana. Med vojno z Nemčijo je bil kapitan garde, pozneje je dobil v priznanje njegove hrabrosti križ častne legije. Med komuno je ustanovil gasilno brigado, ter šel ž njo v Paris, da je tam gasil požare prouzročene po petrolejih in granatah armade. Leta 1874 so ga nasprotniki spodrinili iz mesta podžupana, zato je bil pa izvoljen poslancem v narodno zborovanje. V teku časa je bil petkrat član kabineta, večkrat tudi podpredsednik zbornice. Ko je bil leta 1895 izvoljen predsednikom republike, je bil član kabineta. Faure je vedno razumel plašč obračati po vetru in se ni hotel nikomur zameriti, zato je Brisson, kot radikalec propadel. Vendar je bila njegova izvolitev dolgo časa dvomljiva, ker so zmerni republikanci bili naklonjeni Waldeck-Rousseau. Rojalisti niso imeli svojega kandidata in glasovali za Faurea. Faure je skrbel za svojo popularnost, in je znal delavce in male meščane trapiti, ker se je prišteval kot njih pristaš. Nad njegovo trgovsko hišo v Haure je visela njegova podoba predstavljajoč ga kot delavca, to sliko so stotisoče natisnili in med ljudi razdelili. Kot predsednik in bil znamenit, in najbrže najslabeji politikar, kar jih je to stoletje sedelo na prestolu, ali pa zavzemalo predsedništvo Francije.

Poslednji brzojavi iz Pariza poročajo, da je kandidat za predsedniško mesto tudi Emil Loubet.

Iz naših novih kolonij.

Iloilo zasedli.

Manila, 14. feb. Včeraj večer došla topničarka je prinesla vest o zasedanju mesta Iloilo po amerikanskih vojakov v soboto zjutraj. Amerikanci so vstašem naznanili, da bodo po preteku 24 ur, ako potreba mesto z silo zasedli. Ako bi med tem časom poskušali sovražna dejanja, potem bodo pričele vojne ladije takoj na nje streljati. Ker se vstaši na ta opominj niso ozirali, pričela je topničarka „Petrel" njihova stališča bombardirati. Nato se iz vojne ladije „Boston" izkrcali 48 mornarjev, kteri so se polastili mesta. Vstaši so se umaknili nazaj, popreje pa stanovanja domačinov zapalili. Ko je brigada obstoječa iz 2 pešpolkov in baterije topničarstva Iloilo zasedla, bila so že stanovanja domačinov, nemški konzulat in dva druga poslopla ptujcev upepeljena. Banke in skladišča za sladkor so rešili. Amerikancev ni bil nihče ranjen, ker je sovražnik z streljanjem kmalu prenehal in tudi slabo streljal. Ko so Amerikanci dospeli do nasipov, ni bilo vstašev nikjer več videti, samo filipinska zastava je se vihrala nad utrdbo.

Iloilo je glavno mesto otoka Panay, največjega izmed visayaškega otočja; leži otoku Guimaras nasproti, je 250 milj od Manile oddaljen in šteje 7500 prebivalcev. Na otoku prideljujejo večinoma: sladkor, prediv in tobak, uvažajo pa premog. Iloilo ima izborno luko, kjer imajo kupčijo večinoma Angleži v rokah. Španci so mesto Iloilo do slednjega zasedali; na večer 24. decembra so zapustili mesto in dva dni pozneje so ga vstaši zasedli. Kakor je znano, je general Miller 28. decembra dospel pred Iloilo, toda vojaki so ostali na krovu ladije, ker poveljnik ni hotel pričeti boja z vstaši.

V sredo so vstaši napadli Pateros, neko vas, 10 milj od Manile oddaljeno, ktero Amerikanci niso zasedli, ker so domačini razobesili bele zastave v znamenje podaje. Včeraj večer, pa so pričeli Filipinci streljati na severno od Pateros stoječe Amerikance, slednji pa so nasprotnika kmalu pregnali. Mislijo, da so se vstaši po varstvom belih zastav zbirali, in so zamogli neopazovano na napad pripravljati.

Manila, 15. feb. Parnik „Butnan", kteri je Iloilo v pondeljek ostavil, prinaša vest, da je bataljon Amerikancev z dvema topoma osvojil Jaro, utrjeno stališče vstašev. Oddelek je zapustil Iloilo, da bi okolico rekognosciral, ko so ga vstaši napadli. Sovražnik se je ustavljal celo uro in se naposled umaknil, vzemši svoje mrtve in ranjene seboj. Vstaši so zapustili vso okolico in se po treh potih umaknili v gorovje. V Iloilo gré vse poslovanje zopet svojo pot.

Dne 12. in 13. februvarija se je vkrcalo na parnika „Reina Christina" in „Uruguay" 180 španskih častnikov in 1800 mož, da se povrnejo na Španско. Omenjeni so bili vojni vjetniki Filipincev, ktere so posredovalnim potom oprostili.

Še vedno zmagujejo.

Manila, 15. feb. Ko so včeraj opoludno pričeli vstaši streljati iz hiš, na kterih so bile razobešene bele zastave, so poslali Amerikanci nad nje tri stotnije vojakov, kteri so jih konečno prepodili. Vstaši so streljali iz grmovja na Amerikance in devet slednjih ranili predno so vstaši bežali. Danes so tudi vojne ladije streljale na okolico, kjer so sumili, da so vstaši skriti. Med tem je pa brigada vojakov na vsej črti napredovala in podila vstaše nazaj do Laguna de Bayo. Filipinci so se trdovratno ustavljali, manjkalo jim je bržkone streljiva ker so redko streljali. Prve straže so Amerikanci pomaknili 12 milj naprej. Sedaj vlada mir, samo tu in tam menjavajo prve straže nekaj strelov, potem pa je zopet vse mirno.

Minolo noč, sta skušala dva domačina s čolnom vesljati mimo križarke „Olympije". Ker na klic straže nista dala odgovora, temuč dalje vesljala, je stražar streljal, jednega Filipinca ustrelil, druzega pa ranil.

Amerikanska črta se razteza že 25 milj daleč in posamezni oddelki so radi tega dobili povelje se pomakniti nazaj v svoja visoka stališča ob reki. Kakor pravijo se zopet zbira kakih 1000 do 1200 mož broječi oddelek Filipincev, kteri dohajajo deloma iz severa.

Vstaši se morajo umakniti.

Manila, 16. feb. Ko se je danes zjutraj jedna brigada na višje povelje umaknila nazaj, so vstaši mislili, da beži. Sledili so Amerikancem in pet ur na nje streljali, toda niti jednega moža zadeli. Poskusili so tri napade na Amerikance, ti pa so jih vselej odbili. Vstaši so vzeli svoje mrtvece in ranjene seboj. Med bitko je 22 Amerikan-

Naše pivo
je poskušeno od največje pivovarske akademije v deželi. Mi vemo kako se ima variti.
Zato je
SUPERIOR STOCK
PIVO najboljša pijača.
Prodaja se povsodi.
BOSCH BREWING CO.,
LAKE LINDEN, - - MICH.

Razmotrivanje pod črto.

(Piše Free-Lance.)

(Konec.)

Amerikani se dajo ložje oslepariti z novoiznajdenimi in izmišljenimi osnovami kakor drugi narodi. Pohlepnost po denarju oslepi te ljudi včasih popolnoma. Lansko leto je v Chicagi neki ‚kunt' izvabil ljudem par stotisoč dolarjev, češ, da zna iz aluminija zlato delati. Ni še leto, kar sta dva luteranska pastorja nekje v državi Connecticut začela iz morske vode zlato izcimovati. Naravoslovci že davno vedó, da je v morskej vodi raztopljeno v neizrečeno malej razmeri zlato — pa to pridobivati, po tehničnem potu v razmeri, da bi se splačalo, še ni nobeden izumel. Ta dva pastorja sta smelo trdila, da sta izumila način, po kterem se podjetje obilo splača. Denarja sta dobila kaj dosti in zgraditi sta pustila vsa potrebna poslopja in stavbe. Vsako jutro se je spustil potapljač na dno morja, kjer so bile električne naprave nastavljene in vselej je prinesel na vrh kosce čistega zlata. Ni mi treba praviti, kako so se veselo muzali delničarji, ko so z pohlepnimi očmi požirali leskeče se zlato! Na milijone ton raztopljenega zlata plava v morji, to bo vse naše, pa hočemo ga vsako leto le nekoliko tisoč ton vzdigniti iz naročij valov in to zato, da se visoka cena zlata vzdrži. Tako sta lepo govorila pastorja, delničarji pa so kakor besni plesali od veselja. „Naše naprave za ločenje zlata iz morske vode morejo večje in popolneje biti, zidati moramo zdaj še to in to" — tako sta prebrisanca govorila in delničarji so jima kar denar v vrečah nosili. V par mesecih sta nabrala okrogli miljon dolarjev, potem sta jo pa pobrala v Evropo s potapljačem vred. Še zdaj čakajo delničarji te „električno-zlatomorske" družbe na vrnitev gospodov pastorjev.

Pokazalo se je pozneje, da se je potapljač vsako noč spustil pod vodo in je doli lepo postavil zlato, ktero je vsako jutro potem v navzočnosti delničarjev zopet gori prinesel.

Da nista ta dva postorja delničarjem z denarjem vred tudi malenkost možgan, ktere so ti imeli, pobrala — to naj jima služi kot „olajšujoča okoliščina".

Torej zdaj tudi generala Milesa, poveljnika kopne armade, hoče predsednik McKinley postaviti pred vojno sodnišče.

To nam kaže zopet, da nikdo, bodisi še tako visokostoječ, ne sme zdaj krivice odkriti in pravico govoriti.

Generali, častniki in možtvo, vsi so pri preiskavah, ktere so se vršile radi raznih nedostojnostih v zadnji vojski, vsi so trdili, da je bilo meso, ktero so chicagški mesni trgovci armadi v razne tabore in v Kubo pošiljali, slabo in vojaški zdravniki so celo pričali, da je bilo to vzrok slabega zdravstvenega stanja vojakov, da so tako pogosto umirali.

Pred preiskovalnem odborom je general Eagan, v kterega delokrog je spadalo v vojnem času preskrbljenje armade z živežem, rekel, da je Miles lažnjivec, da laže, kolikor ima las na glavi itd. General Miles je pričal pred preiskovalnem odborom, da je bilo meso res slabo, in da je bilo s kemičnimi snoji pripravljeno v svrho, da bi se dalje proti gnjilobi vzdržalo. Te kemične snovi so — je rekel — meso nenužitno storile in gnusno je bilo tako, da so muhe od njega proč letele. To je generala Eagana tako razjarilo, da je pozabil vso častniku pristujoče obnašanje, ter svojega naprejpostavljenega na gori navedeni način oblatil.

Tako očitno prestopanje vojaške discipline predsednik ni mogel pred svetom nekaznovano pustiti, odredil je vojno sodišče, ktero je Eagana izločilo iz armade.

General Miles je pa z svojim pričanjem, da je bilo meso slabo in nezdravo, vzbudil jezo in srd chicaških velemesarjev. V nemških časopisih je to pričanje takoj odmeve našlo, ker tam so novine pisale, „da naj vlada prepreči uvažanje amerikanskega mesa, ker ako se trgovci tega mesa ne strašijo zastrupovati lastne vojake, kaj morejo še le ptujci pričakovati.

Izvažanje amerikanskega mesa v Evropo je velikanska obrtnija, in na stotine milijonov je vtaknjenih v njej. Po odkritosrčni izjavi generala Milesa, se milijonarji — mesarji boje, da bi ta obrtnija, oziroma njih žepi škodo ne trpeli. Zato pritiskajo na predsednika, da bi generala Milesa disciplinarno kaznoval.

Prej smo videli, kako kapitalizem pokvari moralno sodišča, tukaj se nam pa ponuja prizor, kako razruši čast, disciplino in poštenje v armadi.

Kako dolgo bo to trajalo? Dokler se ne bo to zgodilo, da ne bodo nekteri gospodje „checke" milijonarjev zavračali s temi besedami: „Tvojega denarja nočem, jenjaj tvoje hudobno početje, tvoj denar ni pravično zaslužen; božja ljubezen obsega vse njegove stvari in ravnati ž njim tako, kakor ti ravnaš, je prelomljenje njegove najsvetejše postave".

Pod sedanjimi socijalnimi razmerami se to ne bo nikdar zgodilo, zatorej ljudski agitator ne nehaj poučevati ljudstvo, ker ono si more le samo pomagati. Vednost razprši mrak in črne oblake, kteri branijo jasni duševni pogled v nalogo in smoter človeškega društva.

Amerikanski mirovni odbor v Parizu je morebiti najbolj važne pojasnila o razmerah na filipinskih otokih prejel od John Foremana, angleškega pisatelja. Mr. Foreman je živel na teh otokih skoraj 18 let in sicer od leta 1880 do 1897. V temu času je potoval po vseh otokih, kteri so združeni po imenu ‚Filipinski'. Posel njegov je bil potovanje v službi neke angleške tvrdke inženerjev. Mr. Foreman se je zanimal za otoke in njih prebivalce, zato je skrbno opazoval, ter vse natanko zabeležil.

Odborniki so Mr. Foremana izpraševali v večjih sejah, ker hoteli so pojasnjenja o raznih tvarinah, tikajoče se Filipinov. Zjed. držav oddelek vnanjih zadev je priredil to izpraševanje v svrho, da bi senatorji v Washingtonu po tej poti resnični in natančni pouk o filipinskih razmerah zadobili.

Mr. Foreman je v teku svojega predavanja rekel sledeče: „Tagalas (pleme živečih na teh otokih) so dobrohotnega, plastičnega značaja, kteri bi se dobrovoljno podali v vsakojake nove politične razmere. Prebivalci notranjih otokov, kteri se imenujejo Viscayas, so bolj neuljudni in veliko manj gostoljubni in plašijo se s ptujci združevati — vendar bi se tudi oni privadili novega reda. Treba bi bilo malo ojstreje ravnati ž njim, voditi in čuvati

Entered as second clas matter at the New York, N. Y. Post office October 2. 1893

„GLAS NARODA".

List slovenskih delavcev v Ameriki.

Izdajatelj in urednik: Published by F. SAKSER.

109 Greenwich St. New York City.

Na leto velja list za Ameriko $3.—,
za pol leta $1.50,
Za Evropo za vse leto . . . gld. 7.—,
„ „ „ pol leta . . . . „ 3.50,
„ „ „ četrt leta . . . „ 1.75.
V Evropo pošiljamo list skupno dve številki

„Glas Naroda" izhaja vsako sredo in soboto.

„GLAS NARODA"
(„Voice of the People")
Will be issued every Wednesday and Saturday.
Subscription yearly $3.

Advertisements on agreement.

Za oglase do 10 vrstic se plača 30 centov.

Dopisi brez podpisa in osobnosti se ne natisnejo.

Denar naj se blagovoli poslati po Money Order.

Pri spremembi kraja naročnikov prosimo, da se nam tudi prejšnje bivališče naznani, da hitreje najdemo naslovnika.

Dopisom in pošiljatvam naredite naslovom:

„Glas Naroda",
109 Greenwich St. New York City

cev omagalo vsled vročine, radi tega tudi sovražnika niso preganjali.

Nek Kitajec je ovadil Amerikancem, da so včeraj večer v mestu domačini nameravali vstajo, in da so v Ermita izkrcali več ladij pušk, streljiva in druzega orožja. Popoludne so preiskovali razne hiše in našli v nekem poslopju v Binon do 106 oboroženih vstašev in jih zaprli. Zaplenili so orožje, denar, uniforme in ovadujoče papirje. Civilno gardo so podvojili in to je najbrže domačine ostrašilo, da niso upali izvršiti načrta. Vojne ladije razsvetljujejo obrežje vsako noč z električno svitlobo, da bi zabranili približanje ladij.

Neka vest iz Hongkonga pravi, da je Aguinaldo pripravljen se z Amerikanci proti gotovimi pogoji sporazumeti. Filipinska junta v omenjenem mestu to vest sicer odločno zanika, toda kakor znano, je Aguinaldo napravil z Španci enako kupčijo.

Venčanje grobov.

Havana, 16. feb. Danes se je pomikal sprevod, obstoječ iz mornarskih in vojnih dostojanstvenikov, moštva dveh vojnih ladij, kakor tudi v mestu nastanjenih polkov, proti Colon mirodvoru. Prišedši na prostor so ovenčali grobe žrtev pri razstrelbi vojne ladije „Maine".

Oboroževalno skladišče.

Washington, 16. feb. „Ordinance Bureau" namerava v Havani ustanoviti veliko skladišče oboroževalnega blaga. Zato so izdali povelje poslati tja 4000 uniform, 2000 pušk in primerno število druzih vojnih potrebščin.

Drago perilo.

Predsednik McKinley in njegova administracija so ameriškemu ljudstvu natvezili malenkost $100.000 stroškov, da je opral svoje prijatelje Algerja, Corina in sodruge, in vsi ti so danes pravi angelji, ali zato bi jih smatral oni, kteri ne pozna razmer, — kdor je pa vse to pregledal, pa vidi drago komedijo.

Okroglih $100.000 je namreč veljalo delo odseka, kteri bi imel preiskati upravo armade in je sedaj javnosti izročil svojo poročilo, ktero pa ne odklanja le dejanja zatožencev, temveč jih celo imenuje kakor neko „čudo svetovne zgodovine".

Drugi, kteri so te zadeve in čine zasledovali kako se je vršila ta „izvrstna" preiskava, si pač zamorejo misliti, da se pri takih zadevah „svetovna zgodovina jenja". V istini se nobeden razsoden človek ne čudi nad tem. Vsakdo je to pričakoval. Resnično in pravično postopanje bi vzbudilo večje začudenje.

Ne gledé nato, da ameriški preiskovalni odseki, ako se niso ravno vršili po nasprotnih strankah, še niso nikdar nič druzega pokazali kakor vaje v umivanju, — v tem slučaju je pa temu še poseben uzrok.

Republikanska stranka misli igrati veliko politično ulogo tudi prihodnja leta, in se ponašati „z blestečo slavno vojno" proti Španiji. To pa nikakor ne sme kaliti kak madež predbacivanja o zelo slabej oskrbi armade! Ne, to so morali oprati in postrgati. Vse kar je v zvezi z vojno, mora biti čisto in izročeno v oficijelno po „dohtarsko" izmuljeno in sestavljeno zgodovino.

Da se je pa tem bolj vestno izvršilo, potreba je bilo nalogo „Alger Relief"-komisije in malenkostne stroške.

Dopisi.

Pittsburg, Pa., 12. febr.

Prosim slavno uredništvo za malo prostora v nam priljubljenem listu „Glas Naroda". Dne 1. januvarija je imelo društvo Matere Božje št. 33 svoj glavni zbor in izvolilo za leto 1899 nastopni odbor: Ignac Glač, predsednikom; Jure Berkopec, podpredsednikom; Jure Mravinec, I. tajnikom; Josip Adlešič, blagajnikom; Mate Mravinec, II. tajnikom; Rev. John Kranjec, Mike Kunič in Anton Glač, odbornikom; Rev. John Kranjec, zastopnikom; Mihael Adleršič, predsednikom bolniškemu odboru; Matija Perušič I., Matija Tomac, II. maršalom; Jože Pavlakovič, zastavonošem. Društvo šteje 61 udov. Ig. Glač.

Manistique, Mich., 13. febr.

Dragi mi „Glas Naroda", prosim v natis mojih vrstic. Tukaj v Manistique imamo precej hudo zimo; skozi dva meseca kaže toplomer 20 do 40 stopinj pod ničlo. Z delom gre slabo po zimi.

Sedaj imam pa važno zadevo omeniti rojakom in čitalcem „Glas Naroda". Večkrat sem poslednje čase čital dopise glede naselitve in zemljišč v Minnesoti, v St. Louis Co, ali reči moram odkritosrčno, da ta zemljišča niso za kmetije. Jaz, podpisani sem bil tam sam in videl, kakošne puščave so. Rojaki bi se jezili in hudovali za one dolarje, ktere bi izdali za voznino in zamudo časa. Zemljišča tam niso za dobro urejene farme, in ako bi bila, ne bi nas Slovencev čakala. Vsak homestead, kteri je le količkaj vreden, je že vzet, le puščave, močvirje oddaljeno od železničnih prog je dobiti še zastonj v tej deželi; kar je pa količkaj vredno in bi saj v petdesetih letih kaj neslo, je že vzeto. Slovenci bi tako bežali iz teh krajev in vse prokleli, tudi Vas, gospod urednik. Podpisani sem vsakomu pripravljen povedati, kaj in kako je tam.

Pozdrav rojakom!

George Frankovich, Box 172
Manistique, Mich.

(Dostavek uredništva. Nam niso kraji znani in zelo bi nas bolelo, ako bi se baš s posredovanjem našega lista dogodila neprilika rojakom, ali da bi bili oškodovani. Vemo pa tudi, da se kak kraj komu ne dopade, drugemu pa dobro, in da neobdelano zemljišče vse drugače izgleda, nego obdelano. Zato bi radi videli, da bi se o tej zadevi oglasili poznalci teh krajev in razmer. Na vsak način je najboljše si prej ogledati. O prevari ni tukaj govoriti, ker zemljišče nič ne velja, ako komu ne dopade, mu ni treba nič dati zato, ne zemljemercu, niti ni potreba plačati nobenih pristojbin, druge zgube ni, nego stroški vožnje in časa. Tu ni nikakih predsodkov, niti osobnih mrženj, ampak stvar.)

Razne vesti.

Stric Samova zguba.

Velik požar v Navy Yard v Brooklynu.

Požar, kteri bode stal zvezno vlado okrogel milijon dolarjev je nastal 15. februvarja zvečer v državnej ladijedelnice v Brooklynu. Veliko poslopje, kjer so izdelovali stroje, je popolnoma razdjano.

Stražar je zapazil ogenj v pisarni nadinženirja v drugem nadstropju, razbil okno in škušal plamen med papirjem pogasiti. Ker se to ni posrečilo, obvestili so gasilce. Takoj je bilo 350 pomorščakov na licu mesta, toda njihovi napori niso bili vspešni. Vse gasilno orodje spodnjega mesta so odposlali na pogorišče, toda vsled velikega snega na cestah je trajalo pol ure, predno je dospela prva brizgalnica. Pokazalo se je tudi, da v ladjedelnici dotok vodovoda ni bil zadosten in morali so vodo napeljati iz mestnega vodovoda.

Med tem časom se je ogenj tako razširil, da so morali opustiti vse upanje rešiti poslopje in braniti bližnje zgradbe pred uničevalnim elementom. Kmalu je bilo vse veliko poslopje v plamenu in vselej, kadar je padla kaka stena skupaj, švignil je velikanski plamen proti nebu.

Vpepeljeno poslopje je bilo 375 čevljev dolgo in 100 čevljev široko, od opeke zgrajeno in tri nadstropja visoko. V prvem in drugem nadstropju so izdelovali stroje, kterih večina je bila namenjena za križarko „New Orleans". V tretjem nadstropju so bili shranjeni modeli in natančni popisi raznih vojnih ladij. V delalnicih je poslovalo kakih 500 mož, ktere bodo, kakor se čuje večjidel sedaj razdelili po druzih delalnicah.

Pogorelo poslopje, v kterem je že l. 1892 in 1897 nastal ogenj, je stalo $350.000. Stroji, ktere je ogenj razdjal, so bili baje vredni $400 000; modele pa cenijo na $250.000. Poslopje ni bilo zavarovano.

Pozneje se je zvedelo, da bode vsled tega požara 2000 delavcev začasno brez dela, ker jedna stvar ovira drugo; obljubili so pač, da bodo skrbeli za ljudi, ali žal, ker se premnogokrat le pri obljubi ostane.

Spominski dan na „Maine".

V spomin na obletnico potopljenja vojne ladije „Maine" v luki pred Havano, pri kterem je 266 mornarjev-vojakov in častnikov žrtvovalo življenje, so 15. febr. plapolale zastave po mestnih in državnih poslopjih in šolah na poldrogu, v znak oficijelnega žalovanja. Tudi po vseh vojnih ladijah Zjed. držav so na ta način žalovali.

V Washingtonu govore o tem, da bi 15 febr. bil za vse čase narodni žalni dan. Zato bodo najbrže predložili kongresu dotični predlog, kterega bode McKinley takoj po sprejetju podpisal.

V Philadelphiji so praznovali ta dan s pričetkom gradenja nove vojne ladije, ktera bode „Maine" nadomestovala in tudi njeno ime nosila. Prve plošče nove „Maine" so položili v ladijedelnici „Cramp Shipbuilding Co." med 11. in 12. uro dopoludne z slavnostnimi obredi in med „živijoklici" velike množice ljudstva.

Nova „Maine" bode zgrajena po uzorcu vojnih ladij „Ohio" in „Misouri", ktere še izdelujejo. Njena hitrost bode dosegla 18 vrst na uro, imela za 12 500 ton prostora in stala približno $2,885 000. 15. feb. l. 1900 jo bodo spustili v vodo in isti dan l. 1901 bode nastopila službo.

Dvojni umor.

46 letni brezposelni George Pauzeter je 15. feb. po noči v New Yorku ustrelil svojo ženo in svojega „boarderja" John Götzea in potem pobegnil. Pred kakimi tremi leti poslali so Pauzerja v zapor, ker je iz hudobnosti zapustil ženo. Ko je po prestani kazni dobil delo v nekej pivovarni, povrnil se je zopet k njej. Minolo poletje je pričel mož hudo piti in ker je ženo pobil s kladivom na tla, vtaknili so ga za šest mesecev v prisilno delavnico, od koder so ga 17. januvarija odpustili. Zopet je poiskal ženo, ktera je med tem časom preživela sebe in petero otrok s pranjem perila in kar je plačeval Götze za hrano in stanovanje. Ker žena o njem ni hotela nič vedeti, jej je zapretil jo umoriti. Do 9. ure 15. febr. zvečer ga niso videli, ob omenjenem času ga je pa videla soseda vstopiti v hišo. Ker ni slišala nikakega hrupa, je mislila, da sta se Pauzeter in žena zopet sprijaznila. Naenkrat so se začuli štirje streli in trenotek na to se je prikazala gospa Pauzeter pri vratih, krvaveča na prsih. „Moj mož je ustrelil mene in Götzeta" je zaupila, ter bežala do stopnjic. Za ženo je prihitel mož z revolverjem v roki in še enkrat na njo ustrelil. Krogla je prodrla ženi v hrbet, padla je na obraz in se prekucnila po stopnjicah navzdol. Pauzeter se je ozrl na svojo žrtev, vtaknil v žep morilno orodje in ubežal na ulico. Še le potem so se upale sosede blizu in našle so ženo mrtvo. Götzea pa nezavestnega z rano v vsakej roki in na prsih. Ob času umora so bili vsi otroci v postelji, izven 10letnega Wilija, kteri je ves dogodek videl in slišal.

Nevaren požar.

V petnadstropnem dvojnem poslopju št. 625 in 627 na 6. Ave. med 36. in 37. cesto v New Yorku, kterо je rabila tvrdka Henry McShane & Co. kot tovarno kleparskega materijala je 14. t. m. nastal ogenj. Ko so ogojegasci dospeli na pogorišče, je bilo prvo nadstropje že v plamenu in izdati so morali še drugi „alarm". Po napornem delu se je posrečilo ukrotiti sovražni element. Škodo cenijo na $40.000

„Germanic" bodo izsesali.

Sedaj so pričeli z delom v newyorški, luki utopljeni parnik „Germanik" od White Star parobrodne črte zopet vzdigovati. Pri izkladanju tovora in nakladanju premoga niso bili dovolj previdni. Parnik se je nagnil na stran in voda je drla vanj skozi luknjo za nakladanje premoga. Nastavili so poleg utopljenega parnika centrifugalno sesalko, ktere sezalna cev sega doli v ladijno trebušje. Stroj izsesa 3000 galon vode vsako minuto in parnik se je že pričel počasi vzdigovati iz vode. Sedaj še ni moč določiti, kdaj bode voda popolnoma izsezana iz ladije.

Uporabljajo priliko.

Pittsburg, 14. feb. Premogarski podjetniki okraja so sklenili, od 16. februvarija naprej ceno premogu od 10 do 15 centov pri toni zvišati, in da bodo zvišano ceno računali do 1. aprila.

Nicaragua kanal odklonili.

Washington, 15. feb. Po trdovratnej borbi med prijatelji in nasprotniki Nicaragua prekopa, je danes zbornica odklonila predlog v sedanjej obliki z 152 proti 118 glasovi. O potrebi prekopa na zvezne stroške graditi in vzdrževati, ni bilo raznega mnenja, pač pa so govorniki grajali, da se o tako važnem predlogu hočejo posvetovati v ostalem kratkem obroku sezije.

Španija potrebuje pšenice.

Washington, 16. feb. Amerikanski konzularni agent Martens v Valenciji poroča državnemu oddelku, da na Španskem vlada hudo povpraševanje po pšenici. Glede nizke cene pšenici v Zjed. državah bi se izvoz na Špansko dobro izplačal. Te dni je dospel parnik iz New Yorka z 4000 tonami rudeče pšenice in ker je žito zelo dopadlo, se je tudi kmalu razpečalo.

Veliko skladišče pogorelo.

Chicago, 14. feb. Sedemnadstropno skladišče Manufactures & Merchants Warehouse Co. na West Water St. je danes ob 9. uri zjutraj popolnoma pogorelo. Škoda znaša $250.000. V poslopju poslujočim ljudjem je ostalo še toliko časa, da so se zamogli pravočasno rešiti.

„Bulgaria" v viharju.

Ponte Delgada, 16. febr. John Hill, jeden rešenih od nesrečne ladije „Bulgaria" pripoveduje sledeče: „Opravljal sem na ‚Bulgariji' konje. Tri dni smo imeli strašen vihar. Vse kar na krovu ni bilo močno pribito, so odnesli valovi. Mnogo konj se je ubilo, in nekteri so bili tako hudo poškodovani, da smo jih morali usmrtiti. Četrti dan je bilo vreme nekoliko boljše, toda tovor se je premaknol in ladija nagnila na stran. Ko se je „Weehawken" približala, je postal vihar zopet močnejši. Iz ‚Bulgarije' so spravili osem otrok in štiri žene v rešilni čoln, kterega je veslalo pet mož dve uri in srešno dosegli ladijo ‚Weehawken'. Druge žene so se bale ‚Bulgarijo' zapustiti. Ladijna strežnica se ni bala, toda ladije ni hotela zapustiti pred drugimi ženami. Moštvo rešilnega čolna se je hotelo vrniti k ‚Bulgariji', toda čoln se je potopil. Iz ladije ‚Weehawken' so mornarjem vrgli vrv, ktero so zgrabili in se rešili. Potem je ‚Weehawken' spustila dva rešilna čolna v vodo; jeden se je takoj potopil, drugi pa je srečno dospel do ‚Bulgarije'. Čoln pa je zamogel vzeti samo pet mož, kteri so v smrtnej nevarnosti poskakali raz ‚Bulgarije', med temi sem bil tudi jaz. Bila sta še dva druga parnika v bližini, toda pomagala nista nič. Krmilo na ‚Bulgariji' je bilo zlomljeno in drugo strojevje pokvarjeno. Prvi inžener je dejal: Ladija se ne more več držati pet ur, zato tudi mislim, da se je ‚Bulgarija' 5. februvarija potopila".

Ladije v nevarnosti.

London, 14. feb. Nek veliki parnik z velikim električno razsvitljenim salonom, kteri je danes zjutraj vozil mimo St. Albans Head, se je bržkone v kanalu potopil. Luči so najpreje veliki valovi zakrivali in se potem zopet pokazale, ob 2. uri 45 min. pa popolnoma izginole. Parnik ni dal nikaka znamenja sile, mislijo pa, da se je v viharju potopil.

Glasgow, 14. feb. Posestniki britiškega parnika „Orminton", kterega že par dni pričakujejo iz New Yorka, pravijo, da se ne bojé za ladijo.

Ponta Delgada, Azori, 14. feb. Kapitan britiškega parnika „Weehawken" poroča, da sta bila še dva druga parnika v bližini hamburškega parnika „Bulgaria", ko je od istega prevzel 11 potnikov, vse ženske in otroke. Slednji so še na krovu „Weehawkena", ker je morje zelo viharno, bodo jih pa izkrcali. Imenovani kapitan meni, da se je „Bulgaria" potopila. Bilo je na ladiji 30 potnikov in 86 mornarjev.

Rešene od „Bulgarije" so danes opoludne izkrcali, ko se je morje pomirilo. Isti pripovedujejo, da je vihar nastal 1. februvarija popoludne. Ob 6. uri zjutraj razbili so valovi krmilo. Proti večeru ugledali so dva velika parnika, ktera se nista brigala za njihove znamenja sile. Drugi dan sta prišla tudi dva parnika blizu, toda pomoči nista mogla nič, ker sta bila sama v sili. 5. februvarija so ugledali ‚Weehawken', drugi „maat" in štirje mornarji od „Bulgarije" so hoteli parnik v malem čolnu doseči, toda izginili so v valovih in nikakega sledu ni bilo več o njih.

Philadelphia, 14. feb. Po poslednjih poročilih je križarka „Topeka" s polomljenimi stroji štiri milje zunaj roga zasidrana. Njena spremljevalka „Sterling", ladija za premog, leži v zelo nevarnem položaju v ladijišči. „Sterling" je včeraj ves dan dajala znamenja sile, toda pri tako hudem viharju si noben parnik ni upal iz pristanišča. „Topeka" in „Sterling" sta na potu v Boston. Prišle sti v soboto v pristanišče, ktero pa menda ni bilo za nju, ker sta se zopet podale na morje, toda „Sterling" se je morala vrniti, ker je bil preveč hud vihar.

Evropejske in druge vesti.

London, 14. feb. Iz Madrida se „Central News" brzojavlja, da je Don Carlos svojim pristašem pismeno prepovedal se udeležiti posvetovanj o mirovnej pogodbi, računa pa že, da bode to njegovi večini prav prišlo. On misli, da Karlisti nimajo nikakih energičnih vodij in da jih dežela ne podpira. Vkljub temu so vse tako uredili, da poskus vstaje takoj zaduše.

London, 14. feb. Iz Cayenne se brzojavlja: „Sodnijski uradnik, kteri je obiskal Dreyfusa na hudičevem otoku se je ravnokar povrnil in pravi, da se vjetnik dobro počuti, odkloni pa na pismena vprašanja odgovarjati, ker se je pripetilo, da so njegove izjave popačeno poročali v Pariz."

Madrid, 14. feb. Najvišje vojno sodišče bode svojo odločilo „cortes" naznanilo, da admiral Cervera in kapitan Diaz Morcu, bivši poveljnik križarke „Cristobal Colon" ne smeta zasesti svoja sedeža v zbornici, ker stojita pod zatožbo radi zgube španskega brodovja pred Santiago.

Berolin, 14. feb. Nedavno so poročali časniki, da je princ Alfred Sakso-Koburški, jedna najzloglasnejših osob najvišjih krogov umrl za vnetjem možgan. Mislili so, da je postal žrtev svojega razuzdanega življenja. Sedaj se je pa zvedelo, da si je vzel sam življenje. V nekem zdravniškem zavodu v Avstriji si je pognal kroglo v glavo, živel pa potem še nekoliko dni, kteri čas so uporabili v to, da so med svet trosili, češ umrl je za goraj omenjeno boleznijo.

Manchester, 14. feb. Tkalci bombaža v Lancashire so sklenili zahtevati večjo plačo, in ako isto ne dosežejo do prihodnjega tedna, hočejo tovariškim uradnikom naznaniti, da bodo prihodnji mesec štrajkali.

Nezadovoljnost rudarjev v Worcestershire so s tem potolažili, da so posestniki danes zvišali plačo za 5 odstotkov.

Bombay, 15. feb. Med kuliji, kteri delajo v zlatih rudnikih Southern Kolar je vzbruhnila kuga. Od 60 obolelih jih je 45 umrlo, 2500 ostalih kulijev pa se je polastil takošen strah pred nevarno boleznijo, da so zbežali na vse kraje.

Dunaj, 16. feb. Ker je car ju dosedaj kakor znano, soproga le dekleta povila, je naročil dunajskemu zdravniškemu sovetu preiskati Schenkovo novo iznajdbo, ako ima kako znanstveno podlago, da se zamore določiti spol otrok pred porodom, ali pa če ni le sleparstvo. Vsled tega se bode zdravniški sovet s to zadevo podrobno ukvarjal.

Stockholm, 16. feb. Švedski zemljeslovec profesor Nathorst bode v spremstvu danskega preiskovalca Bruna meseca junija nastopil na parniku „Antarctic" potovanje

---

jih skrbneje, kakor prebivalce otoka Luzon.

„Na otoku Paney, v okraju Iliolo, živi neko posebno ljudstvo, ktero se je po mešanji kitajskih priseljencev in ženami iz plemena Viscayas porodilo. Ti mešanci se pečajo s trgovstvom, so neujudnega, surovega značaja. Ker se ne znajo družiti v društva je njih moč le mala in vsled tega bi se brez velikih zaprek lahko podredili novej politični oblasti.

„Na filipinskih otokih so štirje samostanski redi, to so: Avguštinci, Dominikanci, Recolletti in Frančiškani. To so menihi, kteri so si prisvojili župnišča in njih dohodke. Jezuitje, kteri se tudi na Filipinah nahajajo, se pečajo samo s poučevanjem ljudstva, ktero jih ne črti tako kakor druge duhovnike.

„Upravništvo na Manili se ne sme za druzega smatrati, kakor gospodarstvo duhovenstva, ktero je glavni izvršitelj postavodajstva. Čestokrat so se menjevali višji governerji filipinskih otokov le radi tega, ker je to duhovenstvo tirjalo.

„Nadškof je najbolj krvoželjni (bloodthirst) mož tam. Jaz ga poznam prav dobro. Bil sem dosti v družbi duhovnov in čul sem njih govorjenje. Tožili so, da general Blanco ni zadostno krvoželjen in to je bilo vzrok njegovega premeščenja. Reči se sme, da poglavitni uzrok vstanka so bila preganjanja po duhovnih. Njih vtikanje v malenkosti domačega življenja ljudstva, njihovih žena in hčerá, njih neprenehano zasledovanje in nizko (petty) mašćevanje — to vse je ljudi do skrajnostnih sredstev vstanka — tiralo. Župniški duhovniki segajo v gospodarstvo in v zadeve družin. Kar na enkrat ne bo duhovnu to ali drugo v kaki družini po volji in to zadostuje, da se mož preganja in čestokrat po sili od družine loči.

„750 tisočev dolarjev na leto dobiva hovščina nagrade od države. Razun te svote pa duhovni še za poroke, odpustke, praznike, maše, krste in pogrebe, jeden milijon dolarjev (deset milijonov pesetas) iz ljudstva izžemó."

V svobodni Angliji rojenemu in po zdravih načelih uma vzgojenemu Mister Faremanu, se je to vse jako čudno zdelo . . . . . meni pa ni!

Jugoslovanska Katoliška Jednota.

URADNIKI:

Predsednik: Jožef Agnič, Box 266;
Podpredsednik: Georg Kotce;
I. tajnik: Ivan Govže, Box 105;
II. „ Štefan Banovec;
Blagaj.: Matija Agnič, Box 266.

PREGLEDOVALCI KNJIG:

John Habjan;
John Preširn, Box 286;
Josip Mantel;
vsi stanujoči v ELY, St. Louis Co., Minn.

Glasilo: „GLAS NARODA“.

proti severu, da poiščejo prufesor Andreeja.

London, 16. Član zbornice Seton-Karr je sprožil danes vprašanje oskrbovanja kruha za Anglijo in poizvedoval, ako bi se ne moglo urediti, da bi bila v tem oziru dežela bolj neodvisna od inozemstva. C. T. Ritchie, predsednik trgovinskega odseka mu je odgovoril, da je zelo težko se proti temu zagotoviti. Narodna skladišča, kakoršne nekteri priporočajo, ne smatra praktičnim. Glavna stvar je, da bode britiško brodovje dovolj močno, gospodovati čez morje in privoz. Žito bi sicer v vojskinem času postalo dražje, toda ne trpeli bi pomanjkanja. Ne dvomi, da bi Zjed. države ali druge interesirane dežele se odločno upirale, ako bi poskusili žito prištevati vojnemu tihotapstvu. Tudi prejšnji predsednik trgovinskega odseka je rekel, Anglija ne more storiti druzega, nego vzdržati močno brodovje.

Bukarest, 16. feb. V stari Serbiji so se med Mohamedanci in kristjani vršili resni boji, pri kterih je bilo na obeh straneh več osob usmrtenih in ranjenih.

Bombay, 16. feb. Kakor pravijo, je britiška vlada poslala sultan Omanu v Muscatu ultimatum. Istotako pravijo, da je sultan dal Francozom v najem pet milj od Muscata oddaljeno pristanišče Bandar Jisseh za jedno leto.

London, 16. feb. V zbornici je danes Broderick, tajnik parlamenta zanikal, da bi bil sultan Oman odstopil Francozom kako postajo za premog.

Berolin, 16. feb. Pravijo, da bodo v nemškej armadi kmalu vpeljali novo puško. Ista bode imela mehanično pripravo za naboje, avtomatičen užigalec in električno akomulato, da bode izpahneval izstreljene naboje.

Madrid, 16. feb. Civilne garde in pešci zalezujejo v bližini Olocana v pokrajini Aragoniji karlistične tolpe. Iste se umikajo nazaj v Termel. Vlada trdi, da prebivalstvo ne goji za karlistično gibanje nikake simpatije. Predsednik senata Montero Rios je resigniral, da opraviči svoje postopanje kot predsednik španske mirovne komisije.

Parniki „Bosnia“, San Ignacio“ in „Montevideo“ so dospeli z španskimi vojaki iz Kube v Barcelono, Cadix in Vigo. Pravijo, da bodo postavili pod zatožbo poveljnike vseh španskih vojnih ladij, ktere so bile pred Manilo in Kubo razdejane.

Listek.

Tedenski zaslužek.

I.

Gostilna v bližini tovarne je bila napolnjena s pivci. Kakih 50 mož je sedelo tam, nekteri so pili, se pogovarjali, vpili in jeden druzega spraševali, vladal je ropot in živahnost.

Veselje je vladalo na vseh teh od ognja zarjavelih obrazih kovačev, in več nego jedna roka je segala v žep, da se je dotaknila velikih, srebrnih tolarjev, kteri so veselo zveneli in občno veselje spremljali kakor jek.

Sobota je! Plačilni dan! K vragu z siromaštvom; živelo veselje! Vsi pijo, da tudi samo za trenotek pozabijo skrbi, ktere se jutri znova oglasijo.

Istega večera se je ob jednej mizi ustanovila porota, ktera je presojevala posamezne igre nevadne „marjaš“, ktero sta igrala dva delavca.

Jeden tekmecev, mlajši je imel kar po navadi imenujemo „srečo“; igrala sta že za četrti liter vina in vedno je še dobil. Ni goljufal; igra je bila tem pošteneja, ker so jo pazljivo in z velikim zanimanjem opazovali gledalci, vsi so bili seveda iznenadeni, da je v štirih igrah vse jeden dobil.

Med peto igro kliče mlajši „dvajset križ“, potem kmalu zopet: „dvajset srce“, temu pa je sledilo: „štirideset karo“, ter vrže na mizo as in desetko ter pravi „s t o, igra dobljena. Stari prijatelj, danes večer nemaš sreče, pustiva igro!“

„Imašli bojazen, mali?“ vprašal je drugi smeje.

„Strah? oh ne!“

„Toraj dobro, igrajva za pet goldinarjev!“

„Za pet forintov! kaj še!“

„Aha, ali nisem rekel, da nemaš poguma!“

Poslušalci niso spregovorili nobene besede, z veliko pazljivostjo so zasledovali oba moža.

Mladi delavec je še vedno premišljeval, kvarte v rokah so se mu tresle. Sedaj je uprl pogled v nasprotnika in bil od njegovega nasmeha tako prizadet, da se je takoj odločil.

„Dobro“, rekel je zmajaje z rameni, „ako ti je toliko ležeče na tem!“

Prvo igro je dobil sedaj oni, kteri je zahteval, da se igra za pet goldinarjev.

Sreča je kazala se preobrniti, žarek upanja se je pokazal v očeh zmagalca in lahan nasmehljaj se pojavil na bledih licih, med tem se je pa mlajši še vedno kazal veselega in brezskrbnega.

Smeje je zahteval zadostenje, dobil je igro in pričela zopet novo. Veliko zanimanje se je polastilo delavcev, drenjali so se, da bi igranje bolje videli. Nekteri so stopili na stole in se držali za hrbtišča tovarišev, samo da bi igro zamogli bolje prendariti. Nekaka razburjenost se je vseh teh mož polastila, ker bilo je prvič, da sta bila dva tovariša tako razburjena, da sta ves tedenski zaslužek tvegala za jedno ali dve igri. Ni bilo potreba dolgo čakati kdo je igro dobil. Sreča se je zopet povrnila k mlajšemu delavcu, kteremu je bila posebno ta večer naklonjena, njegov nasprotnik je moral kmalu pripoznati, da je zmagan, ter moral mlajšemu uročiti svoto, le malo drobiža mu je še ostalo od tedenske plače, za ktero se je moral šest dni po 12 ur na dan truditi.

Presunljiv trenotek je bil za nesrečnika, kteri je zgubil. Smrtno bled je bil, na sencah mu je stal pot, zmedeno je okolu sebe zrl in vstal, ni govoril niti jedne besede, kakor kak pijanec se je opotekal proti izhodu gostilne.

Med tem so drugi navzoči obkolili mladega delavca in mu častitali; vendar je bil ta za njegovo zmago zelo ravnodušen in je premaganega tovariša opazoval s tajnostnim nemirom, ko ga je videl tako potrtega oditi.

II.

Zima je bila. Gosto je snežilo že nekaj ur, bela odeja je pokrivala zemljo, povsodi je vladala tišina.

Že nekaj ur je pred gostilno čakala še mlada žena, naročaju je imela 3—4 leta staro deklico, ktera je bila zavita v staro ogrinjalo. Najbrže je bilo to ogrinjalo od matere ter v njo zavila dete, samo pa je mraz tresel. Ali je bil samo mraz povod temu stresanju! Ali ni bil večji povod smrtni nemir, kteri je nje srce mučil?

Med tem ko je v snegu sem in tja hodila, je pričela žena globoko premišljevati.

„Še je tukaj“, rekla je sama sebi, oh videla sem ga. On igra in ne misli, da na njega čakam... Zakaj, vendar danes zjutraj je rekel malej, da naj ga z menoj vred pride počakati, zakaj jej je vendar obljubil punčiko?“

Da, obljubil jej je punčiko, in mala je ves dan o njej govorila, in jo z velikim veseljem in nestrpnostjo pričakovala. Toda sedaj ni več mislil nato, ves je udan igri, tem tolikanj prokletim kvartam, ktere so uzrok, da pozabi na vse.

„Da name pozabi, mu ne štejem tako v zlo“, je mrmlala uboga žena zdihovaje, „toda na to ubogo, šibko bitje!“

V tem trenotku je dete zaupilo: „Mati, zebe me! Mati, kje je oče?“

Pri tem vprašanju je nesrečna mati občutila še večjo srčno bolest in odgovorila:

„Bode že prišel, le potrpi malo!“

Sedaj je čutila, da jo nadleguje jok, zelo se je upirala, da se je premagala, ker ni hotela dete prestrašiti.

O, ta nehvaležneš!

Nje duša je bila užalostena! Kaj misli prav za prav? Ni ga mogla več razumeti. Saj je vendar ljubil svoje dete, saj je bilo njegova edina sreča, da celo njegovo življenje. Saj kazal je tako, in vendar je danes večer pozabil na malo!

Uboga mati je bila vedno v večjem snegu, nje hčerka se jo je trdo držala na prsih in tožarila, hud mraz in mogoče tudi glad je bil povod temu.

Za trenotek je mislila nato, da bi po njem vprašala; toda kaj bi on nato rekel? vpričo delavcev se to pač ne upa..

Vedno je bila bolj otožna, vedno z večjim strahom je čakala, njene rosne očesa pa upirala na vrata gostilne.

(Konec prihodnjič.)

Drobnosti.

Slovenec—ruski plemič. Piše se „Slov. Nar.“: Naš rojak Franjo Štiftar, profesor v Kalugi na Ruskem je bil z novim letom odlikovan z redom sv. Ane II. stopinje. Ta red daje pravico do ruskega plemstva. Gospod Štiftar je iz Solčave doma. Predno je prišel v gimnazijo v Celje, bil je krojač ter člen godbe, ki je na Koroško izletavala. Prišel je ves v raševini, kakor kak mlad medved v Celje v prvo latinsko šolo. Nemščine je le malo znal. Kmalu je tak jezik v zgolj nemški gimnaziji toliko tolkel, da ga niso mogli vreči. Potem je bil najboljši dijak. Mej 30 abiturijenti je bil v vseh predmetih najboljši. Ni se moglo reči, ali je v filologiji, ali v zgodovini, ali matematiki ali fiziki bolje podkovan. Že v gimnaziji je mislil na to, da zapusti Avstrijo. Igral je vse instrumente. Bil je dijaški pevovodja in v cerkvi orgljar. Z dr. Napotnikom, sedanjim škofom lavantinskim je bil kolega in ž njim nekaj let pri opatu Vodušeku, velikemu prijatelju slovenske mladine, na hrani in na stanovanju. Štiftar je bil glavni ekonom tega opata, pri katerem denar ni rad ostajal. Lani je obiskal Štiftar s sinom svojo domovino. Bil je tudi v Ljubljani. Tudi zdaj je v vsem svojem vedenju pravi kratkobesedni Rus. Včasih je bil iskra. Iz let njegovega šolanja v Celji je prišlo veliko narodnih štajerskih Slovencev v praktično življenje. Marsikaterega teh je Štiftar na dom priklenil. Imeli so ga pa vsi nemški sošolci radi, ker je bil vsem pravi kolega. Čestitamo mu, da se mu v Rusiji dobro godi.

* * *

O nameravanem samomoru korporala Jesiha v Celju poroča se: Neverjetna je trdovratnost, s kojo se je hotel Jesih znebiti življenja. Ko si je pognal že tri krogle iz puške v glavo, koje so mu odtrgale čeljust, jezik in nos ter uničile oči, hotel je še puško na novo nabasati! Prišleci so mu to zabranili. Na to je zapisal na ponujeni papir, seveda ne da bi mogel kaj videti, vzrok tega strašnega dejanja. List je častnik shranil, Težko ranjeni se sedaj nahaja v deželni bolnici, ne vidi, ne sliši in ne govori nič; jed mu ulivajo po cevi v grlo. Navzlic tem grozuim poškodbam pa je vse upanje, da bode ozdravel; v tem slučaju ga pač čaka grozna pokora.

* * *

Občinski svet v Trstu je v sobotni svoji seji določil 10.000 gld. letnega prispevka za ustanovitev in vzdrževanje italijanskega vseučelišča v Trstu. Slovenski člani se v smislu svoječasne svoje izjave seveda niso udeležili.

* * *

Stekel človek. V Trstu se je zgodila nesreča. Pred nekaj dnevi je bil neki pes ugriznil dva moška, mej njima 32letnega natakarja, Jožefa Marve. Omenjenega psa so nekaj dnij kasneje ustrelili in pokazalo se je, da je bil stekel. Marve se za lahko prasko, katero mu je bil pes provzročil, ni zmenil. V torek so se pri Marvetu pojavili prvi znaki melanholije in blaznosti. Prepeljali so ga v bolnico, kjer so takoj spoznali, da moža ni rešiti. Marve je hitro po prihodu stekel in po nepopisnih bolečinah in po groznem divjanju umrl. Trst je seveda vsled tega ves razburjen.

* * *

Originalna osveta. Šivilja Otilija Aleksander na Dunaju se je čudila, zakaj njen tri mesece stari deček skoraj neprestano joka. Zdravnik ni mogel dognati nobene bolezni. Slučajno je mati nekega dne zapazila, da ima otrok okoli sredinca na levi nogi trdno ovit ženski las, ki se je zajedel že globoko v meso. To je otroka seveda grozno bolelo in zato je vedno jokal. Zdravnik je s težavo odstranil las z oteklega prstka. Dognalo se je, da je storila to iz osvete neka delavka, kateri je šivilja odpovedala stanovanje.

* * *

Stekel pes je ogrizel 28 osob. Iz Szécenyja (Novogradski komitat) poročajo, da je stekel pes ogrizel 28 osob, ktere so takoj peljali v Pasteurski zavod v Budimpešto,

* * *

Zadnji vojak Napoleona. V Campobasso je umrl Angelo Mabera, ki je bil baje zadnji vojak Napoleonovih armad. Star je bil 109 let. Imel je Napoleonovo pohvalno pismo ter se je udeležil tudi vojn Garibaldija.

* * *

Pol milijona frankov v kanalu. V Parizu je našel neki delavec v kanalu pol milijona frankov v časopisni papir zavitih. Sumi se, da je denar zagnal v kanal kak tat, kateri se je bal, da ga zaloté.

Rusija uzor Avstriji! Na Rusko bode potoval prihodnje leto odbor nižeavstrijskega obrtnega društva, da prouči tamošnje trgovinske razmere, posebno glede predmetov naše industrije, kateri bi se dali tjekaj izvažati. Tekom treh tednov hočejo obiskati najvažnejša trgovinska središča namreč Lodz, Varšavo, Nižnij Novgorod, Petrograd in Rigo. Kdo bi mislil, da bodo „barbaraki“ Rusi vzor kulturnim Nemcem!

Pristni Madjari. Kakor poitalijančujejo naši sosedje šjori Lahi slovenske otroke in jih pripravljajo za blaženo mater Italijo, baš tako so delali in delajo tudi Madjari. Kakor je v laških vrstah mnogo Slovanov, ki se bore proti nam, tako so imeli tudi Madjari Slovaka Košuta, ki se je vojskoval za samostojnost Madjarov. Dne 21. okt. p. l. pa sta bila položena v groblje ogerskih kraljev z veliko slavnostjo kralj Bela III in njegova soproga Ana iz Antijohije. Kralj Bela III. je bil po narodnosti Madjar, da-si sin ruske matere Evfrozine. O njegovi hčeri Konstanci pa pravi zgodovinar, da je bila „eine Wendin“ (torej Slovanka!). Ako je bila mati in hči Slovanka, pač tudi Bela III., da-si ogerski kralj, ni bil Madjar. Kako se dičijo Madjari z slovensko krvjo.

Mili narod!

Le kratek čas — ne popolni dve leti — nas loči od onega pomenljivega dne, ko se bode navršila stoletnica rojstva najimenitnejšega pesnika našega — dr. Franceta Prešerna.

Ali je treba obširneje ponavljati, kaj je bil Prešeren slovenskemu narodu? Vsak količkaj izobražen, svesten Slovenec nosi z ljubeznijo in spoštovanjem sliko pesnikovo v svojem srcu in imenuje s ponosom njegovo ime.

V oni dobi, ko je slovenska muza še po otroški jecala, izlival je nje ljubljence Prešeren svoje čute v najkrasnejšo jezikovno obliko ter ustvaril Slovencem pesniški jezik, seznanil jih s pesniškimi oblikami in povzdignil slovenski jezik z one sramotne stopinje, ko je rabil le hlapcem in pastirjem, na ono odlično mesto, kjer rabi vsem slojem slovenskega naroda v zasebnem in javnem življenju.

Prešeren je bil oni, ki je najgorkeje čutil krivico, ki se je delala slovenskemu narodu in njega jeziku ter je brez obzira na one kroge, katerim je bil pokret slovenski trn v peti in brez obzira na strahopetne miritelje med Slovenci, duška dajal žarkemu rodoljubju.

Kakor pesnik pa je odprl Slovencem pristop v svetovno slovstvo. Njegove pesmi so oni književni proizvod, ki daje Slovencem pravico postaviti se ob bok drugim mogočnim kulturnim narodom.

Prešeren bi pač lahko rekel z Vodnikom: „Dovolj je spomina, me pesmi pojo“ ali, ako Prešern zaradi tega ne bode imenitnejši, če mu postavimo spomenik — primeren na njegovi veličini, ampak našim močem.

Ni zadosti, da čitamo in slavimo Prešerna, treba je, da svetu pokažemo, kako vemo ceniti svoje veljake, treba je, da pokažemo narodu lik imenitnika in da ga namestimo mlajšim rodovom za vzgled in navdušenje.

Zatorej se obrača podpisani odbor ponovno do slovenskega celokupnega naroda, da vsak po svoji moči pripomore povzdigniti pravočasno spomenik Prešernu. Pozivamo pred vsem javne korporacije slovenske, naj prednjačijo z rodoljubnim vzgledom; obračamo se do društev, da prirejajo v to svrho veselice in akademije. Prosimo naše izobražence, da z delom dokažejo, kako cenijo pesnika. Vabimo narodno ženstvo, kateremu je pesnik slavo razglašal po svetu, da se odolži pesniku; kličemo mladino, da po možnosti pomaga proslaviti pesnika. Pozivljamo ves narod, da se odzove narodni dolžnosti.

Res je, da tarejo Slovence mnogi drugi in prepotrebni narodni davki. Ali tu gre za našo čast, in zanjo moramo radovoljno kaj žrtvovati, ako hočemo vredni biti svojih velikih umnikov in si ohraniti svetli obraz.

V Ljubljani, 20. januvarja 1899.

Odbor za postavljenje Prešernovega spomenika:

Ivan Hribar, mestni župan, predsednik. Rajko Perušek, c. kr. profesor, podpredsednik. Fran Trdina, mestni knjigovodja, tajnik. Dr. Makso Pirc, odvetnik; dr. Josip Stare, ces. kr. finančne prokurature tajnik; Andrej Senekovič, c. kr. gimnazijski ravnatelj; dr. Ivan Tavčar, odvetnik — odborniki.

Pač lepo bi bilo, ako bi tudi ameriški Slovenci nabrali kako svotico v „ta namen“. V krajih, kjer Slovenci bivajo naj bi kak dobrohotem rojak nabiral po par centov in svoto nam poslal, ktero bi mi odračunali glavnemu odboru. Pesnik Preširn je Slovencem to, kar sta bila Göthe in Schiller za Nemce, Dante in Petrarka za Italjane itd. Skažimo se hvaležne sinove, vsak nikelj bode dobro došel, doma bodo pa vedeli, da se Slovenci v Ameriki vedno spominjamo stare domovine in nam je ta pri srcu.

Listnica uredništva.

Rojakom odpošljemo sedaj za $40.80 100 gld. avstr. veljave, pridejati je še 20 centov za poštnino ker mora biti denarna pošiljatev registrirana.

Nekaj dopisov smo morali izpustiti zato številko in jih priobčino v prihodnjej.

Nekterim prijateljem naznajamo, da jim na osobna pisma odgovorimo v kratkem, obilo posla je uzrok temu.

Vabilo na naročbo za družbo sv. Mohorja.

Ta prekoristna družba izda za leto 1900 nastopne knjige:

1. Zgodbe sv. pisma.
2. Premišljevanje o presv. Rešnjem Telesu.
3. Jagode.
4. Postrežba bolnikom.
5. Avstralija in nje otoki.
6. Koledar za leto 1900.

Naročnina $1 se tudi lahko pošlje do 5. marca „Glas Narodu“.

Kje je?

ANTON KUS, doma iz Pristave župnija sv. Križ na Dolenjskem. Za njega bi rad zvedel: Ant. Vegel, 1706 St. Clair St., Cleveland, Ohio.

Kje je?

MARTIN MUC, doma iz Vranovič, občina Gradac na Dolenjskem. Ako kdo rojakov vé za njegov naslov, naj ga blagovoli naznaniti: John Hudak, Box 35. Kemmerer, Wyo.

FR. SAKSER & CO., 109 GREENWICH ST., NEW YORK pošilja denarje v staro domovino Slovencem in Hrvatom, za **100 gold.** avstr. veljave treba dati **$40 80.** Slovencem smo že odposlali blizo 3 milijone gold. Pišeta lahko slovensko, ali kakor drago, pošte, fare in vasi so nam dobro znane in se nemore nič zgubiti, svoji k svojim!

Francoska parobrodna družba Compagnie Générale Transatlantique.

Direktna črta do HAVRE - PARIS ŠVICO - INNSBRUK (Avstria).

Parniki odpljujejo vsako soboto ob 10. uri dopoludne iz pristanišča štv. 42 North River, ob Morton Street:

La Touraine	„	25.	febr.
La Normandie	„	4.	marca.
La Champagne	„	11.	„
La Bretagne	„	18.	„
La Touraine	„	25.	„
La Normandie	„	1.	aprila.
La Champagne	„	8.	„
La Bretagne	„	15.	„
La Touraine	„	22.	„
La Gasgogne	„	29.	„

Prvi razred kajite do Havre veljajo $65 in višje.

Glavna agencija za Zjed. države in Canado: 3 BOWLING GREEN, NEW YORK.

Mestna hranilnica v Novem Mestu

obrestuje vloge od prvega prihodnjega meseca,

po 4%

ter sama plačuje rentni davek.

Dolenjcem se pri tej hranilnici ponuja lepa prilika štedenja. Vsakdo dobi hranilno knjižico.

Denarje lahko vsakdo pošlje po kakej banki; g. FRANK SAKSER & CO. („Glas Naroda“) posreduje tudi za Slovence.

IGN. TANCIG, slovenski fotograf, v Calumetu, Mich.

se uljudno priporoča vsem Slovencem in bratom Hrvatom za izdelovanje VSAKOVRSTNIH SLIK, za male in velike; za svoje delo jamčim, da zadovoljim vsakoga. Izdelujem tudi raznovrstne IGLE ali broches za ženske, ravno tako IGLE za možke vse z slikami, kar je zelo pripravno BOŽIČNO ali NOVOLETNO darilo.

Tudi priporočam slavnem občinstvu v Calumetu in okolici svojo bogato zalogo OKVIRJEV (Frames) za slike od 25 centov naprej.

Ponarejam slike iz stare domovine, pošljite mi sliko Vašo, ali Vaših ljubih doma, in vse skupaj denem na eno sliko, ravno tako kakor bi bili objednem slikani.

Z spoštovanjem udani

IGNATIUS TANCIG,

CALUMET, MICHIGAN.

Kjer bodete ceneje, hitreje in solidno postreženi, tja se obrnite Slovenci! FRANK SAKSER & CO., 109 Greenwich STR., NEW YORK Vam pošilja za $40.70 v staro domovino 100 gold. Poštarina stane za $1 ali $1000 vedno 20 centov. Pišete lahko po domače! Denar je v 13 dnevih doma.

Vsem rojakom priporočam moj

SALOON

1335 MAIN STR., LA SALLE, ILL.,

v kterem bodem točil RAZNO IZVRSTNO SVEŽE PIVO, FINO DOMA NAPRAVLJENO VINO in DOBRE SMODKE. Za zabavo je na razpolaganje rojakom tudi

kegljisce.

S pozdravom in odličnim spoštovanjem

ANTON ZORČIČ,
1335 Main Str., La Salle, Ill.

Podpisani priporočam vsem Slovencem in Hrvatom v Dollar Bay, Mich., in okolici svoj lepo na novo urejeni

SALOON,

kterega odprem dne 1. januarja 1899 Vedno bodem točil razno IZVRSTNO PIVO; fino DOMA NAPRAVLJENO VINO; dober WHISKEY in druge LIKERE, ter prodajal dobre SMODKE.

Z spoštovanjem

John Barich,
DOLAR BAY. MICH.

Slovencem in Hrvatom v Leadville, Colo., in okolici, kakor onim, kteri sem pridejo priporočam svoj

saloon

400 Elm Str., Leadville, Colo.

Vedno točim fino, sveže PIVO, dobra VINA, izvrstni WHISKEY, ter prodajam fine SMODKE. Pri meni se Slovenci in Hrvatje shajajo in dobi vsako družčino med njimi. Za obilen obisk se priporočam z veleštovanjem

IGNAC MIKLICH

Vsem Slovencem v Allegheny, Pittsburgu in okolici se toplo priporoča

STROGO SOLIDNA

BANKA

CHAS. R. WEITERSHAUSEN,

212 Ohio Street, Allegheny, Pa.

Ta banka ZAVARUJE PROTI ŠKODAM po POŽARU ceno in je solidna v izplačanju škode; ima svojega NOTARY PUBLIC, kteri napravlja: pooblastila, kupne pogodbe, preskrbuje dedščine in vse v ta posel spadajoče zadeve. Pošilja DENARJE v staro domovino ceno in hitro. Prodaja PREVOŽNJE LISTKE za vse parobrodne črte.

GOVORI IN PIŠE SLOVENSKI.

Mestna hranilnica ljubljanska

obrestuje tudi nadalje hranilne vloge

po 4%

brez odbitja novega rentnega davka.

Denar — tudi amerikanski — se jej lahko pošilja naravnost ali pa s posredovanjem „Glas Naroda“.

Podpisana priporočava vsem Slovencem in Hrvatom v Jollietu in okolici svoj lepo, na novo urejeni

SALOON

na vogalu Ottawa in Jackson cesti, Jolliet, Ill.

Vedno bodeva točila IZVRSTNO SVEŽE SCHRINGOVO in PORTERJEVO PIVO, FINA VINA in DOBRE PIJAČE kakor WHISKEY itd.: IZVRSTNE SMODKE in OKUSNA JEDILA se bodo pri nas dobila vsak čas kakor tudi PRENOČIŠČE za potujoče in to vse proti nizkej ceni.

Toraj Slovenci in Hrvatje v Jollietu in okolici kakor tudi na novo došli iz stare domovine, ali potujoči skozi Joliet obiščite nas mnogokrat.

SVOJI NAJ GREDO VEDNO K SVOJIM!

Sè spoštovanjem

Martin Bluth & Co.,
SALOONER CORNER OTTAWA & JACKSON STR., JOLLIET, ILL.

THE PRINCE LINE

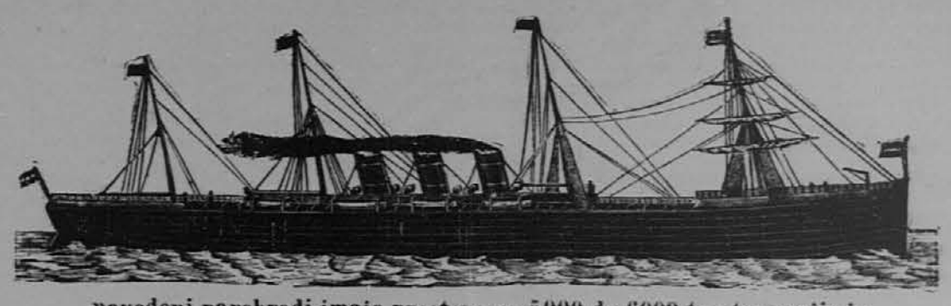

navedeni parobrodi imajo prostora za 5000 do 6000 ton ter vozijo iz

New Yorka v Genovo in Neapol

„Spartan Prince“, „Trojan Prince“, „Parter Prince“, „Afghan Prince“, „Italian Prince“

vozijo 14 dni v Genovo ali Neapol.

Cene: v Trst $24.50, Reko $27.00, Zagreb $28.00, Ljubljano $27.75, Karlovec $28.50, Inšpruk $26.00.

Potniki tretjega razreda dobé vino, postelj, odejo in jedilno posodo brezplačno.

Glavni zastopnik:

C. B. RICHARD & CO,
61 BROADWAY, NEW YORK.

Denar pošiljamo v Evropo po nizkej ceni.

Josip Losar
v East Helena, Mont.
priporoča svoje

grocerijsko blago

kakor tudi OBLEKO, OBUVALA za možke, ženske in otroke. Dalje: VINO, FINE SMODKE in ŽGANJE in KUHINJSKO OPRAVO. Vse prodajam po najnižji ceni.

HOTEL VIENNA

JOHN BREDL, prop.

358 Ohio Str., Allegheny, Pa.,

toči fina vina, likerje in prodaje dobre smodke.

Posestnik je avstrijski Nemec, rodom Čeh. Toči dobro EBERHART in OBER PIVO.

Dobro prenočišče za potnike.

Ustanovljena 1884!

THE CARNIOLIA CIGAR FACTORY,

F. A. Duschek, lastnik.

Priporoča posestnikom Beer Salonov in grocerijskih prodajalnic vsakovrstne fine smotke (Cigars) po jako nizkej ceni.

Edini izdelevatelj: FLOR DE CARNIOLIA ali „Kranjska lepota Cigars“ z barvano sliko.

Zaloga izvrstnih dolgih viržink z slamo.

Na zahtevanje pošiljam cenik (Price list).

Naročila se vestno in točno izvršujejo.

Uzorce (Samples) kakor tudi večja naročila pošiljam po Expresu prosto in se pri sprejemu nič ne plača, ako se mi gotovi novci, Money Order ali chek pošlje z naročbo vred. Novci se tudi lahko odpošljejo na „Glas Naroda“. Moj naslov je:

F. A. DUSCHEK

328 E. 70 STR. NEW YORK, CITY.

Svoji k svojim!

Spretni agentje se sprejmo proti ugodnim pogojem

HOTEL Warenberger

J. STREIFF & CO., lastnika

130 Greenwich Street, New York

(v bližini tiskarne „Glas Naroda“).

V našem hotelu ostanejo navadno Slovenci dohajajoči iz Avstrije.

Dobra postrežba po nizkej ceni.

Prodajamo

parobrodne in železniške listke

po najnižjih cenah.

KNAUTH, NACHOD & KUEHNE

No. 11 William Street.

Prodaja in pošilja na vse dele sveta denarne nakaznice, menjice, in dolžna pisma.

Izposluje in izterjuje zapuščine in dolgove.

Vsem Slovencem in Hrvatom priporočam, da blagovolé čestokrat obiskat moj

SALOON

1206 SCOTT STREET, JOLIET, ILLINOIS,

v kterem točim izvrstno ANHAEUSER & BUSH PIVO ali ST. LOUIS PIVO, dalje PRISTNO VINO, FIN WHISKEY in razne LIKERJE, ter imam na razpolago dobre SMODKE.

Rojaki, posetite me parkrat in prepričali se bodete o dobrej pijači in postrežbi.

S poštovanjem

Mike Krawl,
1206 Scott Street, Joliet, Ill.

JOHN GOLOB,

izdelovalec

umetnih orgelj

se priporoča za izdelovanje in popravo KRANJSKIH HARMONIK Cena najcenejšim 3glasnim od $25 naprej in treba dati $5 „are“. Boljše vrste od $45 do $100. Pri naročilih od $50 do $100 je treba dati polovico na račun. Glasovi so iz jekla, trpežni za vse življenje. Delo garantirano in prva poprava brezplačna.

JOHN GOLOB,
203 Bridge Street, JOLIET, Ill.

G. MARTINI

na 5. cesti v Red Jacketu, Mich.,

je odprl

VELIKO TRGOVINO

in prodaja na DEBELO (wholesale) raznovrstna CALIFORNIŠKA in druga VINA, ŽGANJE in LIKERJE raznih vrst, SMODKE in pipe.

Slovenske trgovce vabi, da pri njem kupujejo NAJBOLJŠE BLAGO po NAJNIŽJI CENI.

Slika predstavlja

srebrno uro

z jednim pokrovom na vijak (Schraube), na kterem je udelana zlata podoba, bodisi: lokomotiva, jelen ali konj, in stane z dobrim. Elgin kolesovjem

na 7 kamnov samo... **$13.50**

in na 15 kamnov samo **$15.00**

Na zahtevanje se razpošiljajo ceniki frankovani.

Poštena postrežba in umstvo za robo je moje geslo.

Za obilo naročbe se priporočam z vsem poštovanjem:

Jakob Stonich,
89. E. MADISON STREET. CHICAGO. ILL.

Podpisani priporoča vsem Slovencem svoj krasno vrejeni

Hotel Florence

177 Atlantic Ave., Brooklyn, N. Y.

Vedno bodem točil razno izvrstno sveže pivo, posebnost pravo importirano plzensko pivo, fina vina; izvrstne smodke in okusna jedila bodem dajal vsem gostom proti zmerni ceni; na razpolaganje je lepo

kegljišče.

Posebno se priporočam rojakom za razne svečanosti, veselice, poroke itd., ker storil bodem kar je v moji moči.

Slovenci obiščete me obilokrat!

Svoji k svojim!

Sè spoštovanjem

Frank Gole,
hotelir 177 Atlantic Ave., Brooklyn, N. Y.

HRVATSKE DOMOVINE SIN

glasoviti in proslavljeni zdravnik

Dr. G. IVAN POHEK

sedaj nastanjeni zdravnik na

So. East corner 10. Walnut Str.,
KANSAS CITY, MO.

kateri je predsednik velikega nemškega vseučilišča ter predsednik zdravniškega društva in jeden najpriljubljenejši zdravnik zaradi svojih zmožnosti pri tamošnjem ljudstvu,

priporoča se slovenskemu občinstvu

za zdravljenje vsakovrstnih notranjih kakor tudi vnanjih boleznij.

Dr. G. IVAN POHEK,

Glasoviti in proslavljeni zdravnik, ki se je izučil in prejel diplomo na slovečih zdravniških vseučiliščih v Beču, Monakovem, New Yorku, Philadelfiji itd. itd. je bil rojen v Samoboru na Hrvatskem, ima 25 letno zdravniško skušnjo, zdravi najtežje in najopasnejše človeške bolezni. Prišel je mlad v to deželo, z žulji in bogatim znanjem in skušnjami postal je predsednik dveh večjih medicinskih zavodov in dobil je glas svetovnega zdravnika. Radi tega naj se vsakdo, ki boleha vsled onemoglosti, ali na prsih, ušesih, očeh, ali srcu, želodcu, vodenici, mrzlici, glavobolu, nadušhi, kataru, plučnici, oslabelosti, vsakovrstnih ženskih bolezih itd. — naj obišče ali se pismeno v materinem jeziku obrne na svojega rojaka Dra. Gjura Ivana Poheka. On je na

stotine in stotine

nevarno bolnih oseb ozdravil, posebno pa mu je ljubo pomagati svojemu rojaku in bratu, po krvi in rodu.

Dr. G. Ivan Poheku, Kansas City, Mo.

Štovani gospod!

Naznanjam Vam, da sem Vaša zdravila porabil, in sem hvala Bogu sedaj popolnoma zdrav ter se nemorem boljega počutiti. Zahvaljujem se Vam, da ste mi tako dobra zdravila poslali. Druzega Vam nemorem pisati, nego da se Vam srčno zahvalim in ostanem Vaš dobro znani prijatelj in rojak.

Karol Blažina,
Canion Ferry, Mont.

Dr. G. IVAN POHEK

se je pokazal izredno nadarjenega pri zdravljenju žensk in otrok: v tem je nedosegljiv.

VSI ONI,

kateri nemorejo osebno k njemu priti, naj opišejo natanko svojo bolezen, kako stara je bolezen, in on odpošlje takoj zdravilo in navod, kako se zdraviti. V slučaju, da vidi, da je bolezen neozdravljiva, on to pove dotični osebi, ker neče da bi kdo trošil po nepotrebnem svoj krvavo zasluženi denar.

NASVETE DAJE ZASTONJ.

Vsa pisma naslovite na:

Dr. G. IVAN POHEK,
So. East 10. Walnut Str.,
KANSAS CITY, MISSOURI.